Proč? - Nopová, Lída

Proč ústy Tě chválím, když v srdci mám žal ?
Proč plamen můj pálí pro tisíce chval ?
Proč úsměvem zářím, když v srdci mám půst ?
Já pro tuto chválu Pane k Tobě chci růst.
Proč sníh je bílý a zelený sráz ?
Proč lidé se mýlí a chybují zas ?
Když k bouři se schýlí, snad ještě je čas ? Vyslyš nás !

R. : Já lásku Tvou cítím, jsem na kolenou.
Tvé světlo mi svítí, kéž jsem Tvou vyvolenou.
Já lásku Tvou cítím,
já lásku Tvou cítím.
Já lásku Tvou cítím Pane, já Tě znám.

Když zástupy řídnou, ty sílu jim dáš.
Znovu za tebou příjdou, ty chléb rozdáváš,
Chléb dělíš a lámeš, dáš z kalicha pít.
Tou cestičkou úzkou chci za Tebou jít.
Svůj život Ti dávám, ať vedeš mě dál,
Znovu díky Ti vzdávám za bolest i žal.
Když k bouři se schýlí snad ještě je čas ? Vyslyš nás !

R. : Já lásku Tvou cítím, jsem na kolenou.
Tvé světlo mi svítí, kéž jsem Tvou vyvolenou.
Já lásku Tvou cítím,
já lásku Tvou cítím.
Já lásku Tvou cítím Pane, já Tě znám.